

(๑๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາṇีไชยพระมหาภตtriy'

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๐/๒๕๖๐

วันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นางสาวดวงทิพย์ มาตรฐาน (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษา ความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง บัดหรือเยี้ยงต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวดวงทิพย์ มาตรฐาน (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔๔ ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบ เรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ โดยข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ระบุว่าผู้ใดมิวัสดุหรือชุมนุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ ที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ต้องระวังโดยดีไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการชุมนุมที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งคำสั่งดังกล่าวได้ล่วงละเมิดหรือจำกัดเสรีภาพในการ ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรมของผู้ร้อง โดยเฉพาะไม่เป็นไปตามเงื่อนไขเชิงทางรูปแบบ ที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔ บัญญัติให้รัฐสามารถตรากฎหมายจำกัดการใช้เสรีภาพดังกล่าว ได้บัญญัติไว้ นอกจากนี้คำสั่งดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับหลักที่สำคัญของการตระหนายจำกัด

สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ รับรองไว้ เนื่องจากมีเนื้อหาขัดต่อหลักนิติธรรม ในส่วนที่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้คุณพินิจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้บุคคลใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างกว้างขวางโดยไม่ถูกจำกัดโดยเงื่อนไขใดตามกฎหมาย ทั้งที่ปัจจุบันประเทศไทย ก็มีกฎหมายสำคัญที่ใช้จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมอยู่แล้ว การออกคำสั่งดังกล่าวเพิ่มเติมขึ้นมาอีก จึงเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรม ที่รุนแรงและเกินจำเป็นอันเป็นการเพิ่มภาระและจำกัดเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและกระทบกระเทือนต่อสาธารณะสำคัญ แห่งเสรีภาพในการชุมนุม นอกจากนี้ คำสั่งดังกล่าวยังได้ระบุการกระทำอันเป็นความผิดโดยใช้คำว่า “ชุมนุมทางการเมือง” ซึ่งเป็นถ้อยคำที่กว้างและคลุมเครือ และไม่เคยมีนิยามอยู่ในกฎหมายฉบับใดมาก่อน รวมทั้งยังทำให้บุคคลไม่สามารถเข้าใจได้ว่าการใช้เสรีภาพในการชุมนุมที่มีรูปแบบหรือเนื้อหาอย่างใดเป็นการชุมนุมที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

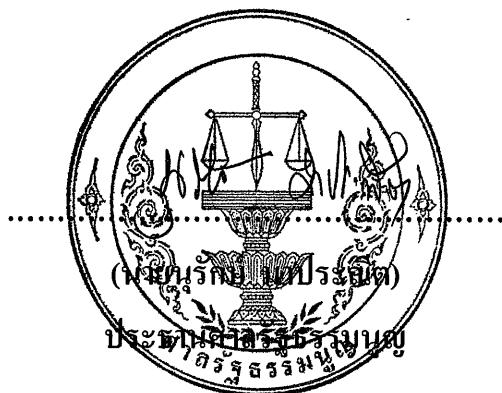
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยว่าคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ หรือไม่ เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวมีสถานะการบังคับใช้เป็นกฎหมาย จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วย

- ๓ -

รัฐธรรมนูญของประเทศไทยเป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ติดต่อการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ผู้ร้องเรียนไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๖/๒๕๖๑)

(นายจิตต์ ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวีเกียรติ มีนาคมนิชชู)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กลับป่า)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิทย์ กังศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ